

Reactie Groen Gas Nederland op de consultatieversie van de MR Gaskwaliteit

Inleiding

Groen Gas Nederland (GGNL) vertegenwoordigt meer dan 125 bedrijven en organisaties in de keten van hernieuwbaar gas. GGNL stimuleert en professionaliseert deze jonge duurzame markt om bij te dragen aan de energietransitie en de ontwikkeling van een bio-based economie. GGNL levert hulp aan individuele projecten en werkt aan meer beleidsmatige programma's zoals Taskforce Valorisatie Mest. GGNL levert ook haar bijdrage aan het Energierapport 2015 en de brandstoffenvisie (SER UMT). GGNL wenst vanuit haar rol zienswijze te delen over de voorgestelde wijzigingen in de MR Gaskwaliteit zoals deze momenteel ter consultatie liggen.

Algemeen

Het is een goede zaak dat er nadere voorwaarden over invoeding zijn opgenomen in een nieuwe Ministeriële Regeling. Dit voorkomt discussie tussen de netbeheerders en invoeders. Zeker als het gaat om de veiligheid van invoeding en de verwante kwaliteit van het gas. GGNL had echter verwacht dat het onderhavige wijzigingsvoorstel ook een aantal knelpunten zou wegnemen met betrekking tot de invoeding van groen gas. Het knelpunt rondom calorische waarde blijft gehandhaafd en wordt mogelijk zelfs een onhaalbare barrière voor de sector. We zien ook dat de eisen rondom waterstof nog steeds stringent zijn. Verder hadden we gehoopt dat er voor relatief kleine capaciteiten in te voeden gas - op lage druk netten (100 mbar) - specifieke eisen zouden gaan gelden om het juist voor deze categorie producenten mogelijk te maken om in te kunnen voeden.

Calorische waarde

GGNL zou er voor willen pleiten om de Calorische Waarde (CW) uit de MR gaskwaliteit te halen. De CW is geen kwaliteitsaspect dat te maken heeft met de veiligheid van het gas. De CW is een maat voor de hoeveelheid energie die vrijkomt bij de verbranding van gas. Deze is nodig voor de verrekening van het gas en zou om deze reden alleen al ook niet thuis horen in deze MR. Wij zien dit ook al in de bijlages 1 en 2 van de MR waarbij in bijlage 1 (H-gas invoeding op een aansluiting) de CW niet genoemd wordt maar in bijlage 2 (G-gas invoeding op een aansluiting) de CW wel is genoemd. Waarom zou deze aan de veiligheid gekoppelde verrekening wel moeten gelden voor partijen die invoeden op het G-gas systeem en niet voor invoeders op het H-gas systeem?

Wat is het concrete probleem voor invoeders? Door het opnemen van een minimum waarde voor de CW in de MR – juist naast veiligheid gerelateerde grenswaarden voor de Wobbe-index - kan er voor invoeders een (te) smalle kwaliteitsband ontstaan om in te voeden. De 2 parameters (Wobbe en CW) samen in 1 regeling zorgen de-facto voor nog nauwere bandbreedtes. Omdat de CW in de netten daarnaast ook geen constante waarde heeft en jaarlijks wordt vastgesteld is het voor invoeders sowieso een zeer moeilijke parameter om op te sturen terwijl deze parameter (CW) dus niets te maken heeft met veiligheid. Voor het standaard G-gas is de calorische waarde redelijk constant en zit formeel op 35,17 MJ/m³ maar voor het pseudo G-gas (door GTS met stikstof verarmd H-gas) ligt de CW een stuk hoger. In

Vestiging Leeuwarden

Hofplein 31
8911 HJ Leeuwarden

Vestiging Utrecht

Croeselaan 15
3521 BJ Utrecht

Postadres

Postbus 8242
3503 RE Utrecht

Contact

Telefoon: +31 6 22 549 842
E-mail: info@groengas.nl
Web: www.groengas.nl

KVK: 51376865
Bank: NL10RABO0160349508

de praktijk ligt op dit moment de gemiddelde CW in West Nederland al hoger door de inzet van pseudo G-gas waarvoor GTS stikstof (N₂) bijmengt om het gas op de goede Wobbe-index te brengen. Om zo weinig mogelijk stikstof te hoeven bijmengen gaat GTS aan de bovenkant van de band zitten waardoor dit in de praktijk nu al problemen geeft bij een aantal invoeders. Omdat de verwachting is dat in de toekomst de productie van Slochteren verder terug gaat zal er steeds meer pseudo G-gas in de netten komen en zal de gemiddelde CW stijgen waardoor de producenten van groen gas constant problemen hebben om binnen de regelband te blijven. Wederom: dit heeft niets te maken met veiligheid. Niet uitgesloten is dat er dan uiteindelijk naast stikstof ook andere gassen (butaan, propaan, enz.) door invoeders bijgemengd moeten gaan worden om binnen de specificaties te blijven. Dit zal voor de producenten van groen gas zeer kostenverhogend werken, de productiekosten van het groene gas zal stijgen en de complexiteit van de dagelijkse operatie zal aanmerkelijk toenemen. Dit past niet of nauwelijks in de relatieve kleinschaligheid van groen gas. Voor nieuwe projecten zal dit dan ook tot uitdrukking moeten komen in hogere SDE+ bedragen. De kostprijs wordt immers hoger en er zal meer (dure) expertise moeten worden ingehuurd. Voor de producenten die al produceren met een "oude SDE+" zal een oplossing moeten komen om deze meerkosten te vergoeden.

Overigens zijn er binnen de NEDU (Vereniging Nederlandse Energie Data Uitwisseling) afspraken gemaakt dat vanaf november 2016 invoeders van groen gas de hoeveelheid gas die ze invoeden niet meer gealloceerd krijgen op de CW van de netbeheerder maar tegen de CW waarmee deze invoeden. En dat verbruikers in een netgebied waar een invoeder van groen gas op zit gecorrigeerd gealloceerd worden op basis van het ingevoede (groene) gas in het betreffende netgebied. Kortom de verrekening kan dan wel met administratieve mogelijkheden van netbeheerders plaatsvinden. Tot op heden zijn netbeheerders administratief ingericht op de CW van Slochteren. Door meer import, meer LNG en lokale duurzame invoeding is er een flexibeler administratie systeem nodig. Dat zou kunnen betekenen dat de parameter CW in november 2016 uit de MR Gaskwaliteit wordt verwijderd? Dit suggereert dan dat we in Nederland mogelijk een tijdelijk en onnodig probleem hebben met verstrekking gevolgen. De nieuwe MR Gaskwaliteit zal ongetwijfeld leiden tot veel issues met producenten omdat er eenvoudigweg geen economisch verantwoorde productie kan plaatsvinden. Dit heeft een negatieve uitstraling naar ontwikkelaars, investeerders en banken. Juist nu de markt voor groen gas net in haar volgende fase van ontwikkeling wil komen met minder knelpunten. De CW kan dan beter direct uit de MR Gaskwaliteit verdwijnen en juiste verrekening kan vrij eenvoudig (tijdelijk) op alternatieve wijze worden geborgd.

Waterstof (H₂)

In het MR voorstel is de specificatie voor H₂ in de regionale netten verhoogd van 0,1 naar 0,5 mol% en dit is op zich een positieve ontwikkeling maar de waarden voor HTL en RTL zijn nog hetzelfde. Als GGNL willen we er voor pleiten om de eis voor H₂ fors uit te breiden omdat dit een stimulans kan zijn voor de realisatie van diverse vergassings- en Power2Gas-projecten. Juist dit type projecten - die essentieel zijn om ook in de toekomst de doelstellingen voor hernieuwbaar gas te kunnen halen hebben baat bij een zo ruim mogelijke specificatie om te kunnen invoeden op het net. Bij een ruimere specificatie hoeft er minder bewerking plaats te vinden, dat is duurzamer en rendabeler. De veiligheid – door een ruimere specificatie - is daarbij uiteraard niet in het geding.

Conclusie

Het huidige voorstel van de MR Gaskwaliteit wordt door de sector ervaren als het grootste knelpunt in groen gas ontwikkeling sinds jaren. Dit wordt primair veroorzaakt door de onnodige aanwezigheid van eisen omtrent Calorische Waarde. Deze eisen hebben nota bene niets te maken met de veiligheid van het gas.